

Mikko Sinikallio kertoo vaelluksesta

- Sunnuntaina ennen Sallaan saapumista poistuimme joukosta (Mikko Sinikallio ja Timo Hirvonen) Ristikallion parkkipaikan jälkeen Karhunkierroksen reitille. Ensimmäisen yön vietimme Ristikallion autiotuvassa jonne saavuimme sateessa ja illan pimentyessä. Paikkaan oli majoittunut myös yksi hollantilainen, oli pidätellyt sadetta siellä koko päivän.

-Aamulla pakattiin kampeet ja jatkettiin matkaa Taivalköngäksen kautta kohti Hautajärveä Savinajokea seuraten.



Perttulankosken laavulla yövyttiin teltassa. Aamuyöllä ripautteli hiuhan vettä, mutta taivas selkeni nopeasti, leiri purettiin ja matka jatkui. Puolenpäivän aikaan saavuimme Hautajärven luontokeskukseen, jossa Timo tarjosi seurueelle hyvin maistuvat kahvit lisukkeineen. Karhunkierros päättyi siihen ja sen jälkeen ylitimme napapiirin ja suuntasimme Topsakantaipaleelle.

Alkumatka oli pikkutietä, kuljettiin hakkualueitten ja soiden läpi. Kulkeminen vaati tarkkuutta; polku haarautui, reitti oli kuitenkin merkitty.

Jossain kohtaa suolla käveltiin harhaan, mutta palattiin oikealle reitille metsän läpi suunnistaen.

- Tervalammin-kodalla etsittiin teltapaikkaa, kodan ympäristö oli märkää, suomaastoa, yövyttiin siten kodassa. Aamulla huoltomiehet tulivat käymään kodalla, heidän kanssa kävimme syvällisen keskustelun metsän hakkuista.



Iso Palotunturin näköalapaikka.

Siitä jatkettiin matkaa kohti Palotuntureita, josta alkoi koskemattomamman näköistä ja tunturimaista luontoa. Nousua tuli kiitettävästi, ajoittain piti vetää henkeä ja nauttia luonnon antimista, mustikkaa ja puolukkaa oli riittämiin, maistuivat hyviltä. Ylimmäisen Palotunturin huipulla on pieni lampi jossa Mikko kävi huuhtelemassa hiet pinnasta.

- Tuntureiden jälkeen laskeuduimme Topsakan isolle aapasuolle, jatkettiin pitkospuita pitkin kohti Topsakka-harjua, joka on 10-20 m korkeampi kuin ympäröivä suo. Tarkoitus oli yöpyä Suksenpaistama-laavulla, mutta nähtyämme paikkan jatkoimme eteenpäin. Saavuimme Aikkipetsin tuvalle illanssuussa juuri ennen pimeää. Tupa oli melko uusi hirsimökki, kaksi erillistä kerrossänkyä, kaasuliesi ja kamiina, siellä yövyttiin. Saimme juttuseuraa kun yksinäinen vaeltaja saapui tuvalle.

Aamulla ohitettiin Ruuhitunturi ja jatkettiin kohti Tunturikeskusta.

Kolmiloukkosella kylän valot alkoivat vetää puoleensa Mikkoa joka jatkoi tunturikeskuksen kautta tunturituville ja Timo jatkoi kohti Pahakuraa jossa yöpyi. Seuraavana päivänä Timo ilmestyi muiden seuraan majapaikkaan.

Mikon vaelluksen pituus oli noin 80 km (maanantai – torstai), Timolla tuli 20 km enemmän (ma - pe).



Savilammelle silta

Ja kaiken kaikkiaan: - Yllättävän hieno reitti, Karhunkierroksen jylhät maisemat ja Savinajoki koskineen. Topsakan alkutaipaleen jälkeen hienot tunturimaisemat, aapasuot ja harjut sekä Sallan päässä vanha metsä.

Karhunkierroksella oli vilskettä melkoisesti; puheesta päätellen englantilaisia, ranskalaisia, virolaisia ja tietysti myös suomalaisia sekä poroja.

Topsakantaipaleella kolme vaeltajaa meidän lisäksi, lähempänä Sallaa alkoi ilmestyä päiväretkeläisiä. Topsakantaipaleen reitti on hyvä kulkea, juurakot ei vielä pilkistä, tosin viitoitus voisi paikoin olla selkeämpi. kertoo Mikko